

Sygn. akt IV U 116/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania T. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 6 grudnia 2013 roku nr (...)

w sprawie T. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej T. P. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 listopada 2013 roku na okres 2 lat.

Sygn. akt IVU 116/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 czerwca 2014 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 6 grudnia 2013 r. odmówił T. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 28.11.2013 r. została uznana za zdolną do pracy.

T. P. w odwołaniu od tej decyzji domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie swojego żądania podniosła, iż jej stan zdrowia - szeroko opisany - nie pozwala na podjęcie zatrudnienia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Stan sprawy przedstawia się następująco:

T. P. urodzona w dniu (...)r., z wykształceniem zawodowym o specjalności zdobnik ceramiki, pracowała jako zdobnik przez 10 lat, następnie w małej gastronomii do 2004 r. Odwołująca w okresie od 01.01.2005 r. do 31.10.2013 r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 01.10.2013 r. wystąpiła z wnioskiem o rentę.

(okoliczności bezsporne).

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u T. P. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły neurolog rozpoznał u odwołującej:

- rwę kulszową prawostronną,
- zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa,
- zmiany zwyrodnieniowe w odcinku lędźwiowym kręgosłupa z przepukliną jądra miazdżystego na poziomie L5-S1,
- uszkodzenie wątroby.

Z powodu rozpoznanego schorzenia biegły uznał odwołującą za częściowo niezdolną do pracy okresowo na okres od 01.11.2013 r. do 31.10.2015 r. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Niezdolność do pracy istnieje nadal.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołująca zgłasza bole odcinka lędźwiowego kręgosłupa z promieniowaniem do prawej nogi. Przebywa w stałym leczeniu w poradni neurologicznej, rehabilitowana. Badanie przedmiotowe wykazuje ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w prawej kończynie dolnej z osłabieniem prawej stopy. Badanie NMR kręgosłupa lędźwiowego z 2013 r. wykazało przepuklinę jądra miazdżystego prawostronna na poziomie L5-S1 ze zwężeniem prawego zachyłka korzeniowego. Objawy osłabienia prawej kończyny dolnej czynią odwołującą nadal niezdolną do podjęcia pracy, niezdolną do podjęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami jako kelnerka, pracy wymagającej chodzenia, dłuższego stania, obciążania kręgosłupa, wskazany oszczędzający trybie życia. Wskazane leczenie operacyjne, na które obecnie nie wyraża zgody. Odwołująca w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 9-12 as/

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującej, a w konsekwencji jej zdolności do pracy. Sąd oparł się na opinii biegłego neurologa, który posiadał odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinia jest rzetelna, przekonująca i w pełni pozwala ustalić stan zdrowia odwołującej się. Specjalista wydał opinię po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego, a zatem posiadał kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. Opinia jest spójna i udziela odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. P. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 6 grudnia 2013 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż wciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinie biegłego neurologa sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonej istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż T. P. z uwagi na stwierdzone u niej rwę kulszową prawostronną, zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowe w odcinku lędźwiowym kręgosłupa z przepukliną jądra miążdżystego na poziomie L5-S1 - spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy w zawodzie pracownika fizycznego okresowo od dnia 01.11.2013 r. na okres 2 lat. Stwierdzone schorzenie ograniczają długotrwale sprawność odwołującej czyniąc ją niezdolną do podjęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami jako zdobnik i kelnerka, pracy wymagającej chodzenia, dłuższego stania, obciążania kręgosłupa. Wskazany oszczędzający trybie życia i podjęcie leczenia operacyjnego. Pod względem neurologicznym odwołująca jest długotrwale niezdolna do pracy zgodnej z kwalifikacjami, nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 6 grudnia 2013 r. przyznając T. P. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.11.2013 r. na okres 2 lat.